

بررسی علائم پرودرومال در بیماران با انفارکتوس حاد میوکارد

حمیدرضا مشرقی‌قدم^۱، طوبی کاظمی^۲، فییمه بشارقی‌قدم^۳

^۱ متخصص قلب و عروق، استیار دانشگاه علوم پزشکی بیرجند، عضو مرکز تحقیقات قلب و عروق بیرجند

^۲ متخصص قلب و عروق، دانشیار دانشگاه علوم پزشکی بیرجند، عضو مرکز تحقیقات قلب و عروق بیرجند

^۳ پژوهش عمومی، پژوهشگر، بیرجند

نویسنده رایط: طوبی کاظمی، نشانی: بیرجند، خیابان غفاری، بیمارستان ولی‌عصر، بخش قلب، تلفن: ۰۵۶۱-۴۴۳۰۰۱-۹، پست الکترونیک: med_847@yahoo.com

تاریخ دریافت: ۱۳۸۶/۱۲/۲۷؛ پذیرش: ۱۳۸۷/۷/۶

مقدمه و اهداف: بیماری‌های قلبی و عروقی شایع‌ترین علت مرگ و میر در جوامع بشری محسوب می‌شوند. قبل از شروع مرحله حاد بیماری، گاه علائم هشداره‌هند (پرودرومال) وجود دارد. با توجه به تفاوت‌های فرهنگی و اجتماعی ایرانیان، لزوم بررسی علائم پرودرومال در بیماران ایرانی احساس می‌شود. این مطالعه جهت بررسی این علائم در بیماران دچار انفارکتوس حاد میوکارد در بیرجند انجام پذیرفت.

روشن‌کار: در این مطالعه توصیفی- تحلیلی، ۱۶۵ بیمار با تشخیص اولین حمله انفارکتوس حاد میوکارد که در بخش قلب و CCU بیمارستان ولی‌عصر (عج) بیرجند طی سالهای ۱۳۸۵-۱۳۸۶ بستری شده بودند، مورد بررسی قرار گرفتند. جهت جمع‌آوری داده‌ها پرسشنامه‌ای محقق ساخته شامل اطلاعات دموگرافیک بیماران، وضعیت فاکتورهای خطر و علائم بالینی مرحله حاد و نیز علائم از ۲ هفته قبل تهیه شد. پس از جمع آوری، داده‌ها کدبندی شده، در بانک اطلاعاتی نرم افزار SPSS ۱۱/۵ وارد گردید و با استفاده از آزمون‌های آماری T-Test و آنالیز واریانس در سطح معنی‌داری $p < 0.05$ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

نتایج: از ۱۶۵ بیمار مورد مطالعه ۷۱/۵ مرد بودند و ۶۱/۸٪ از بیماران انفارکتوس حاد قدامی داشتند. ۶۱ نفر (۳۷٪) علائم پرودرومال قلبی و ۴۳ نفر (۲۶٪) علائم پرودرومال سیستمیک را گزارش کردند. شایع‌ترین علائم پرودرومال قلبی دو روز قبل از MI درد تمام قفسه‌سینه (۲۴٪) و شایع‌ترین علامت سیستمیک، بی‌اشتهاای (۱۲٪) بود. همچنین شایع‌ترین علائم پرودرومال قلبی و سیستمیک دو هفته قبل از MI در مرکز و بالای قفسه سینه (۴٪) و عرق سرد (۳٪) بود. زنان نسبت به مردان علائم پرودرومال قلبی ($p = 0.04$) و سیستمیک ($p < 0.01$) بیشتری را گزارش کردند که این اختلاف از نظر آماری معنی‌دار بود.

نتیجه‌گیری: توجه دقیق به علائم پرودرومال، بخصوص در بیماران دارای ریسک فاکتورهای قلبی امکان شناسایی زودرس بیماران مشکوک به انفارکتوس حاد قلبی را فراهم می‌کند که با شروع درمان‌های زودرس و مناسب می‌توان ریسک ایجاد عوارض در این بیماران را کاهش داده و پیش آگهی آنها را بهبود بخشدید.

واژگان کلیدی: علائم پرودرومال، علائم سیستمیک، علائم قلبی، انفارکتوس حاد میوکارد

مقدمه

علائم هشدار دهنده یا پرودرومال نیز قبل از بروز AMI وجود دارد. این علائم به طور متناوب قبل از حمله حاد وجود داشته و با شروع علائم حاد بیماری از بین می‌روند (۶). علائم پرودرومال قبل از انفارکتوس حاد میوکارد شایع است و حداقل در ۶۰٪ از بیماران مشاهده می‌شود. با در نظر گرفتن احساس خستگی و ضعف که در بسیاری از بیماران قبل از انفارکتوس دیده می‌شود، یک درد انفارکتوسی کاملاً بدون علائم پرودرومال، نسبتاً غیرمعمول است.

بیماری ایسکمیک قلب در جهان پیش‌رفته، بیشترین مرگ و ناتوانی و بار مالی را نسبت به سایر بیماری‌ها ایجاد می‌کند (۱). این موضوع در ایران و شهر بیرجند نیز صادق است (۲،۳،۴).

تشخیص انفارکتوس حاد قلبی (Acute Myocardial Infarction) براساس علایم بالینی و تغییرات الکتروکاردیوگرافی همراه با افزایش آنزیمهای قلبی تایید می‌شود (۵). درد قلبی علامت اصلی و برجسته در بیماران با انفارکتوس حاد قلبی است، علاوه بر آن

حداقلی و سیستمیک، علائم پرودرومال قلبی و سیستمیک بود. علائم قلبی شامل: درد تمام قفسه سینه، درد مرکز و بالای سینه، درد گردن/گلو، درد پشت/بین یا زیر کتف‌ها، درد اپیگاستر، درد شانه/بازوی راست، درد شانه/بازوی چپ، علائم سیستمیک شامل: عرق سرد، برافروختگی / گرگفتگی، اضطراب، اختلال خواب، خستگی غیر معمول، ضعف، احساس تپش قلب، تنگی نفس، بی‌اشتهاای و تهوع استفراغ بود.

علایم حاد به علایمی گفته می‌شد که از زمان حمله حاد بیماری شروع شده و تا مراجعه به بیمارستان ادامه داشته است. علائم پرودرومال به علایمی گفته می‌شد که از ۲ روز و ۲ هفته قبل از حمله حاد وجود داشته و بطور متناوب تکرار می‌شده است. پس از ثبت اطلاعات دموگرافیک بیماران در پرسشنامه، در روز سوم تا چهارم بعد از AMI، پرسشنامه به صورت مصاحبه حضوری با بیماران تکمیل شد و به علت شرایط خاص بیماران و جهت افزایش دقت اطلاعات سعی شد مصاحبه در چندین نوبت با زمان‌های کوتاه‌تر انجام شود. اطلاعات آزمایشگاهی و نتایج مربوط به معاینات بالینی نیز بر اساس اطلاعات ثبت شده در پرونده بیماران تکمیل شد. پس از تکمیل پرسشنامه‌ها و جمع آوری اطلاعات مورد نیاز، اطلاعات کدبندی شد. جهت مقایسه علائم حاد و پرودرومال به تفکیک سن، جنس و فاکتورهای خطر، علائم نمره‌دهی شدند. نحوه نمره‌دهی به این شکل بود که به هر علامتی که بیمار به آن اشاره کرده بود نمره یک و اگر بیمار آن علامت را نداشت نمره صفر داده می‌شد. سپس میانگین تعداد علایم مقایسه شد. جهت رسیدن به اهداف مورد نظر، اطلاعات کدبندی شده وارد شد. نرم افزار آماری SPSS گردید. سپس با استفاده از آزمون‌های آماری t-test و آنالیز واریانس، تحلیل داده‌ها در سطح معناداری $P < 0.05$ انجام شد. لازم به توضیح است که با توجه به بالاتر بودن انحراف معیار از میانگین در برخی گروه‌ها و با توجه به پراکندگی نرمال امتیاز گروه‌ها، از تست‌های آماری پارامتریک استفاده شده است.

یافته‌ها

در این مطالعه ۱۶۵ بیمار مورد بررسی قرار گرفتند. از این تعداد ۷۱/۵٪ مرد و ۲۸/۵٪ زن بودند که ۶۱/۸٪ از افراد انفارکتوس قدامی و ۳۸/۲٪ انفارکتوس تحتانی داشتند. شایعترین ریسک فاکتورهای قلبی در بیماران مورد مطالعه به ترتیب هیپرتانسیون ۳۳/۳٪، سیگار کشیدن ۲۴/۸٪، هیپرلیپیدمی ۲۲/۴٪، سابقه خانوادگی مثبت ۱۸/۱٪ و دیابت ۱۷٪ بود. در این مطالعه

۹۱/۵٪ مطالعات متعددی در رابطه با علائم پرودرومال بیماران AMI صورت گرفته است. در یک مطالعه شایع‌ترین علامت پرودرومال خستگی شدید و غیر معمول ذکر شده است (۷). در مطالعه‌ای دیگر کج خلقی، افسردگی و اضطراب شایع‌ترین علایم پرودرومال ذکر شده است (۸). ناراحتی قفسه سینه ۲ ماه قبل از (۹) ۴۸ عفونت تنفسی در ۱۰ روز قبل از (۱۰) MI، آن‌زین صدری ۴۸ ساعت قبل از (۱۱) MI، کند شدن فعالیت‌های عمومی، کاهش فعالیت‌های اجتماعی (۱۲)، اختلال خواب و تنگی نفس در مقالات مختلف به عنوان علایم پرودرومال ذکر شده است. همچنین مشخص شده است که زنان نسبت به مردان علائم پرودرومال بیشتری را گزارش کرده اند (۱۳). با توجه به تفاوت‌های فرهنگی و اجتماعی ایرانیان لزوم بررسی علایم پرودرومال در بیماران ایرانی وجود داشت. در مورور مقالات فارسی گروه تحقیق مطالبی در این رابطه یافت نکرد. لذا این مطالعه جهت بررسی علایم فوق در بیماران دچار AMI در بیرون طراحی شد.

روش کار

براساس نتایج مطالعات مرجع شماره ۶ که فراوانی نسبی خستگی غیر معمول را در ۷۰٪ از بیماران با انفارکتوس حاد می‌کارد گزارش نموده بود، بر اساس فرمول

$$n = \frac{Z^2 pq}{d^2}$$

و با دقت ۷٪ و P معادل ۷٪ و آلفای مساوی ۵٪ حجم نمونه به شکل زیر برآورد گردید.

$$n = \frac{1/96 \times 0.7 \times 0.3}{(0.07)^2} = 165$$

این تعداد نمونه به روش نمونه گیری غیر احتمالاتی آسان از بین بیماران بستری شده در بخش قلب و CCU بیمارستان ولی‌عصر (عج) بیرون گردید.

مطالعه انجام شده به صورت مقطعی است. در این مطالعه ۱۶۵ بیمار مورد بررسی قرار گرفتند. بیماران را افرادی تشکیل می‌دادند که برای اولین بار با تشخیص AMI بستری شده بودند. تشخیص AMI بر عهده پزشک متخصص قلب و عروق و با وجود حداقل دو معیار از موارد زیر بود: درد قلبی منطبق با AMI، وجود تغییرات ECG کلاسیک، افزایش آنزیم‌های قلبی (۵).

برای جمع آوری اطلاعات پرسشنامه‌ای تهیه شد. پرسشنامه حاوی اطلاعات دموگرافیک بیماران، سوالاتی در رابطه با علائم

نشان داده شده است که همانطور که مشاهده می شود میانگین نمره علائم حاد قلبی در بیماران کمتر از ۴۵ سال بیشتر از بقیه گروه های سنی است.

در این مطالعه میانگین تعداد علایم پرودرومال به تفکیک نوع انفارکتوس تفاوت معناداری نشان نداد.

بحث

در این مطالعه، ۹۱/۵٪ از بیماران حداقل یک علامت حاد قلبی داشتند که شایع ترین آنها درد تمام قفسه سینه و درد پشت/بین یا زیر کتف ها بود. همچنین ۹۵/۲٪

بیماران حداقل یک علامت حاد سیستمیک داشتند که شایع ترین آنها عرق سرد، تهوع، استفراغ و تنگی نفس بود. در مطالعه Crane PB، همه بیماران علائم حاد شامل درد و ناراحتی قفسه سینه، خستگی غیرمعمول و درد کتف و شانه را تجربه کرده بودند (۷).

در مطالعه دیگری که توسط Gafarov انجام شد بیشترین علائم حاد شامل درد قفسه سینه، تنگی نفس، احساس داغ شدن و گرفتگی و خستگی غیرمعمول بود (۱۴). همانطور که مشاهده می شود درد تمام قفسه سینه، درد پشت/بین یا زیر کتف ها، تنگی نفس در این مطالعات بطور مشترک به عنوان شایعترین علایم معروفی شده است. لذا لازم است در برنامه های آموزشی مردم و نیز بیماران AMI این علایم مورد توجه قرار گیرند و افراد به دنبال هرگونه درد در قفسه سینه یا پشت، بالاخص در صورت همراهی با تعریق به اورژانس مراجعه نمایند. در مطالعه حاضر، یک سوم از بیماران حداقل یک علامت پرودرومال قلبی و یک چهارم بیماران حداقل یک علامت پرودرومال سیستمیک داشتند. شایع ترین علائم پرودرمال قلبی ۲ روز قبل از MI به ترتیب درد تمام قفسه

جدول ۲- مقایسه میانگین تعداد علائم حاد و پرودرومال قلبی و سیستمیک

میانگین نمره علائم	پرودرومال	حداد	حداد	حداد	دیابت
سیستمیک	قلبی	سیستمیک	قلبی	سیستمیک	
۱/۱۴	۱/۴۲	۵/۵۷	۳/۳۵		دارد(۲۸نفر)
±۲/۱۳	±۲/۲۳	±۲/۱۹	±۲/۱۹		
۰/۶۹	۰/۹۸	۲/۹۴	۳/۳۴		ندارد(۱۳۷)
±۱/۸۲	±۱/۷۵	±۲/۹۸	±۲/۳۵		
۱/۱۵	۱/۱۶	۲/۵۱	۰/۰۲۹		t
۱۶۳	۱۶۳	۱۶۳	۱۶۳		df
۰/۲۵	۰/۲۴	۰/۰۱	۰/۹۷		p

جدول ۱- مقایسه میانگین تعداد علائم حاد و پرودرومال قلبی و سیستمیک به تفکیک جنس

میانگین نمره علائم	پرودرومال	حداد	حداد	حداد	جنس
سیستمیک	قلبی	سیستمیک	قلبی	سیستمیک	
۰/۴۴	۰/۸۸	۳/۹۵	۲/۱۱		مرد(۱۱۸)
±۱/۱۰	±۱/۵۸	±۲/۰۰	±۲/۱۳		
۱/۵۷	۱/۵۱	۴/۸۷	۳/۹۳		زن(۴۷)
±۲/۹۳	±۲/۳۳	±۳/۵۱	±۲/۶۷		
۳/۵۸	۱/۹۹	۱/۶۷	۲/۰۸		t
۱۶۳	۱۶۳	۱۶۳	۱۶۳		df
۰/۰۰۱	۰/۰۴	۰/۰۹	۰/۰۳		p

از بیماران حداقل یک علامت حاد قلبی و ۹۵/۲٪ از بیماران حداقل یک علامت حاد سیستمیک داشتند. شایعترین علائم حاد قلبی درد تمام قفسه سینه (۶۷/۳٪) و درد پشت/بین یا زیر کتفها (۴۱/۸٪) و شایعترین علائم حاد سیستمیک عرق سرد (۴۶/۴٪)، تهوع (۴۶/۴٪) و استفراغ (۴۶/۴٪) بود.

از طرفی ۳۷٪ از بیماران حداقل یک علامت پرودرومال قلبی و ۲۶٪ حداقل یک علامت پرودرومال سیستمیک داشتند. شایع ترین علائم پرودرومال قلبی دو روز قبل از MI، درد تمام قفسه سینه (۲۴/۲٪)، درد پشت/بین یا زیر کتفها (۹/۷٪) و شایع ترین علائم پرودرومال قلبی دو هفته قبل از MI، درد مرکز و بالای قفسه سینه (۴/۸٪)، درد پشت/بین یا زیر کتفها (۱/۲٪) بود. شایع ترین علائم پرودرومال سیستمیک دو روز قبل از MI بی اشتها بی (۱۲/۶٪)، عرق سرد (۶/۱٪) و تنگی نفس (۶/۱٪) و شایع ترین علائم پرودرومال سیستمیک دو هفته قبل از MI عرق سرد (۳/۶٪)، تنگی نفس (۳/۶٪) و اختلال خواب (۳٪) بود.

در جدول شماره ۱ مقایسه میانگین تعداد علائم حاد و پرودرومال قلبی و سیستمیک در زنان و مردان نشان داده شده است و همانطور که مشاهده می شود میانگین تعداد علائم حاد قلبی، علائم پرودرومال قلبی و سیستمیک در زنان بالاتر از مردان است.

در جدول شماره ۲ مقایسه میانگین نمره علائم حاد و پرودرومال قلبی و سیستمیک در بیماران دیابتیک و غیر دیابتیک نشان داده شده است که همانطور که مشاهده می شود میانگین نمره علائم حاد سیستمیک در بیماران دیابتی بیشتر است.

در جدول شماره ۳ مقایسه میانگین نمره علائم حاد و پرودرومال قلبی و سیستمیک به تفکیک گروه های سنی

نشانه‌های بیماری در خود دارند و یا اینکه مردان بدليل مشغله کاری و گرفتاری بیشتر در زندگی، نسبت به بروز علائم بیمارگونه قبل از بروز بیماری اصلی توجه کمتری نشان می‌دهند.

همچنین پژوهشگران در این مطالعه مشاهده کردند که بروز علائم حاد قلبی در بیماران کمتر از ۴۵ سال نسبت به بیماران مسن‌تر از لحاظ آماری معنی‌دار شد که این موضوع می‌تواند ناشی از حساسیت بیشتر مسائل فیزیولوژیک در سنین پائین‌تر باشد و همچنین دردها و علائم سیستمیک غیراختصاصی که در سنین بالاتر اتفاق می‌افتد می‌تواند افراد مسن را دیرتر از علائم قلبی آگاه سازد.

در این مطالعه مشاهده شد که علائم حاد سیستمیک در بیماران دیابتیک بصورت معنی‌داری بیشتر از بیماران غیردیابتیک بود که این مسئله می‌تواند ناشی از نوروپاتی دیابتی باشد که باعث می‌شود بیماران دیابتی درد کمتری را گزارش کنند.

نتیجه‌گیری

با توجه به اینکه نظریاً در اغلب جوامع بیماری‌های عروقی قلب و MI از مهم‌ترین علل مورتالیتی و موربیدیتی است، امکان پیش‌بینی بروز آنها حتی با احتمال ضعیف می‌تواند کمک موثری در تشخیص زودرس و بهنگام بیماری‌های ایسکمیک قلبی باشد تا بتوان به موقع اقدامات تشخیصی و درمانی لازم را برای بیماران انجام داد. لذا می‌توان هم توجه بیماران را به علائمی که می‌تواند مoid بیماری قلبی باشد جلب نمود و هم در آموزش گروه پزشکی روی علائمی که در گروه‌های پرخطر می‌تواند به عنوان یک علامت پیشگویی کننده باشند توجه و تأکید بیشتری کرده و بررسی بیشتر را الزامی نمود. بخصوص درمورد افراد و گروه‌هایی که ریسک فاكتورهای متعدد برای بیماری ایسکمیک قلب دارند این حساسیت را ایجاد نمود که علائم هرچند خفیف باشند ممکن است با بیماری عروقی قلب ارتباط داشته باشند. در نتیجه بهتر است افراد این علائم را جدی تلقی نموده و جهت بررسی‌های لازم به پژوهش مراجعه نمایند.

تشکر و قدردانی

از پرسنل محترم CCU بیمارستان ولی‌عصر(عج) بی‌رجند سرکار خانم صحراء‌گرد و سرکار خانم کاردان که در این طرح ما را یاری نمودند و نیز از آقای شریف‌زاده که در آنالیز آماری همکاری کردند نهایت تشکر را داریم.

جدول شماره ۳- مقایسه میانگین تعداد علائم حاد و پرودرومال قلبی و سیستمیک به تفکیک گروههای سنی

جنس	میانگین نمره علائم				
	پرودرومال قلبی	پرودرومال سیستمیک	حاد قلبی	حاد سیستمیک	حاد قلبی
کمتر از ۴۵ سال(۲۶نفر)	۰/۵۰	۰/۶۵	۵/۰۳	۳/۸۰	
	±۱/۱۰	±۱/۴۴	±۳/۲۶	±۲/۸۱	
۴۶ - ۶۴ سال(۷۳نفر)	۱/۱۲	۱/۲۶	۳/۹۷	۳/۶۷	
	±۲/۴۳	±۲/۰۰	±۳/۰۴	±۲/۲۹	
بیشتر یا مساوی ۶۵ سال(۶نفر)	۰/۴۸	۱/۰۰	۴/۱۶	۲/۸۰	
	±۱/۳۰	±۱/۷۸	±۳/۲۸	±۲/۰۵	
P-Value	۰/۱۰	۰/۳۳	۰/۳۳	۰/۰۴	

سینه و درد پشت/بین یا زیر کتفها و در فاصله ۲ هفته قبل از MI به ترتیب کتفها بود. شایع‌ترین علائم پرودرومال سیستمیک ۲ روز قبل از MI بی‌اشتهاای، عرق سرد و تنگی نفس و در فاصله ۲ هفته قبل از MI عرق سرد، تنگی نفس و اختلال خواب بود. در مطالعه Crane PB بیشتر بیماران علائم پرودرومال شامل خستگی غیرمعمول، تنگی نفس و درد شانه و کتف را تجربه کرده بودند (۷). در مطالعه‌ای دیگر، ۹۵٪ از بیماران دارای علائم پرودروممال بودند. شایع‌ترین علائم پرودرومال در طول یک ماه قبل از MI شامل خستگی غیرمعمول، اختلال خواب و تنگی نفس بودند (۶). در این مطالعه شایع‌ترین علامت پرودرومال قلبی هم در ۲ هفته قبل و هم در ۲ روز قبل از MI همان درد سینه بوده است. ولی در برخی مطالعات قبلی انجام شده بروز علایم بصورت تنگی نفس، ضعف و خستگی بوده است (۶). هرچند در برخی مطالعات مانند مطالعه Crane PB و McSweeney JC احساس ناراحتی در شانه و احساس درد در قفسه سینه درصد بالایی داشته است (۱۵). در اکثر مطالعات خستگی شدید و غیرمعمول جزو علائم پرودروممال شایع گزارش شده که در مطالعه ما این میزان درصد کمتری را به خود اختصاص داده است. شاید علت این امر نقص در نوع پرسشنامه و نحوه پرسش از بیماران بوده است که مفهوم خستگی غیرمعمول دقیقاً برای آنها توجیه نشده است و شاید نیاز به پرسش دقیق‌تر و متناسب با سطح سواد و فرهنگ بیماران بوده است.

در مطالعه حاضر، زنان علائم پرودرومال قلبی و سیستمیک بیشتری نسبت به مردان داشتند. در مطالعه‌ای در کشور سوئد نیز در بررسی‌های انجام شده، زنان نسبت به مردان علائم پرودروممال بیشتری را گزارش کردند (۱۳). این موضوع می‌تواند مoid این مسئله باشد که اصولاً زنان دقت بیشتری نسبت به علائم و

منابع

- 2005;74: 323-27.
- 9. Gillum RF, Feinleib M, Margolis JR, Fabsitz RR, Biasch RC. The pre-hospital phase of acute myocardial infarction and sudden death: preventive medicine. Sep 1976; 5: 408-13.
 - 10. Meier CR, Jick SS, Derby LE, Vasilakis C, Jick H. Acute respiratory- tract infections and risk of first- time acute myocardial infarction: Lancet. 1998 May 16;351: 1467-71.
 - 11. Ottani F, Galvani M, Ferrini D, Nicoline FA. Clinical relevance of prodromal angina before acute myocardial infarction: International Journal of cardiology. 1999 Apr 10; 68 suppl 1: S103-8.
 - 12. Bethell HJ. Fatigue as a prodromal symptoms of myocardial infarct: Circulation. 2004 Jun 8;109: e311.
 - 13. Hofgren C, Karlson BW, Herlitz J. Prodromal symptom in subsets of patients hospitalized for suspected acute myocardial infarction: Heart Lung. 1995 Jan-Feb; 24: 3-10
 - 14. Gafarov VV, Gafarova AV, Shakhtarina Nlu. [Monitoring myocardial infarct (diagnostic combination, prodromal period , behavioral characteristics) using the WHO program "Registry of acute myocardial infarct", Monica]: Ter Arkh. 2002; 74: 9-12.
 - 15. McSweeney JC, Crane PB. Challenging the rules: women 's prodromal and acute symptoms of myocardial infarction: Res Nurs Health. 2000 .Apr;23: 135-46.
1. Kasper DL, Braunwald E, Fauci AS, Hauser SL, Longo DL, Jameson JL. Harrison 's principles of internal medicine: McGraw – Hill. 16th Ed 2005; part 8: page: 1301-1486.
2. WHO Report. First ever Global Report on violence and health released 3 October 2002.
3. Naghavi M. Transition in Health Status in Islamic Republic of Iran Iranian Journal of Epidemiology 2006; 3: 13-25.
4. Kazemi T, Sharif Zadeh Gh.R. The causes of death in Birjand University of Medical Sciences (BUMS) Journal of Birjand University of Medical Sciences 2003;16: 22-17.
5. Libby P, Bonow RO, Mann DL, Zipes DP. Braunwald's Heart Disease: Saunders.8 th Ed 2008; part 7:page :1221-22.
6. McSweeney JC, Cody M, O 'Sullivan P, Elberson K, Moser DK, Garvin BJ. Women's early warning symptoms of acute myocardial infarction. Circulation. 2003 Nov 25;108:2619-23.
7. McSweeney JC, Cody M, Crare PB. Do you know them when you see them? Women 's prodromal and acute symptoms of myocardial infarction: Journal of cardiovascular nursing. Apr 2001; 15: 26-38.
8. Ottolini F, Modena MG, Rigatelli M. Prodromal symptoms in myocardial infarction; Psychotherapy and psychosomatics.